

лит. *pinaĩ*, *pĩnũčiai* „плетень, изгородь“ — *рунѣ* „корзина“ — *pinė* „девичья коса“, *pĩnka* „клок спутанных волос“ (все — к *pĩnti* „плести“, примеры взяты из LKŽ IX).

В этот же изосемантический ряд, естественно, входит и случай с лит. *guĩbas* „корзина“, „мотовило“, лтш. *guĩba* „изгородь“ — лит. *garbaiĩ* (→ *gárbanos*)¹⁹ „локны“ (все — к корню **ger-* „плести“).

SMULKMENOS

XXIV

Mano „Lietuvių dialektologijoje“ (Vilnius, 1966) p. 258 prielaida, kad žemaičių n. sg. forma *móters* galėjo atsirasti lingvistinėje literatūroje prastai nugirdus *móteris*, greičiausia neturi pagrindo, nes ši forma gerai paliudyta M. Valančiaus raštuose, žr. Motiejus Valančius, Raštai, I, Vilnius, 1972, 283₂₅, 298₈, 533₃₈. Iš gyvosios kalbos ji man nežinoma.

XXV

Tariamasis nuosakos 1. sg. formą *eĩtum* ‘eičiau’, iki šiol užfiksuotą tik Biržų ir Zarasų apylinkėse¹, mokyt. Juozo Šliavo teigimu, turi ir Žeimėlio — Laũksodžio apylinkių šnekta (tariama *aĩtom*). Ji čia vartojama, kaip gretiminė, šalia variantų *eĩčio* (> *aĩće*) ‘eičiau’, *eĩčiau* (> *aĩčo*) ir trumpinio *eĩč* (*aĩč*) ‘eičiau’. Sangražiniai veiksmazodžiai turi du 1. sg. variantus: tariama *juõkčõs* iš *juõkčios* ‘juokčiausi’ resp. *juõkčiaus* (abu variantai šnektoje sutapę) ir *juõktõmẽs* iš *juõktumeis* ‘juokčiausi’. Pastarasis variantas bus pasidarytas pagal modelį: 2. sg. *eĩtum*: 1. sg. *eĩtum* = 2. sg. refl. *juõktumeis*: 1. sg. refl. *x* (*x* = *juõktumeis*).

¹⁹ Cp. *ũkas* → *ũkanas*, *vaĩgas* → *vaĩganas* и т. п. См. P. Skardžius, Lietuvių kalbos žodžių daryba, Vilnius, 1943, 226–228.

¹ Z. Zinkevičius, Lietuvių dialektologija, Vilnius, 1966, 364 (*sũktum* ‘sukčiau’).